

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. คำศัพท์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร:

บริษัท คลีเอท มายด์ จำกัด, 2544.

การปกครอง, กรม. พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547. กรุงเทพมหานคร : กรมการปกครอง, 2549

(อัดสำเนา)

เกรย์, วิลเลียม เอส; และลิกูโอรี, ซาลวาทอร์ ซี. การบริหารและการจัดการงานโรงแรม, แปลโดย บังอร ฉัตรรุ่งเรือง และคนอื่นๆ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า จำกัด, 2547.

เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. องค์กรและวิธีการคุ้มครองประชาชนและควบคุมฝ่ายปกครองภายในฝ่ายปกครองในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. ตารางเปรียบเทียบกฎหมายโรงแรมของต่างประเทศ

กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2544.

ดวงเดือน สุเทพพร. การแทรกแซงของรัฐในทางเศรษฐกิจในขอบเขตกฎหมายมหาชน. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท บัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2546.

นิคม จารุมณี. การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอ.เอส. ฟริน ดิงเฮ้าส์, 2544.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. กฎหมายมหาชน เล่มที่ 3 ที่มาและนิติวิธี. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2538.

ประยูร กาญจนดุล. กฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538

โบคิน พลกุล. เอกสารประกอบการบรรยายวิชากฎหมายมหาชน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์. ความท้าทายของธุรกิจโรงแรมโลก. วารสารส่งเสริมการลงทุน 17 (สิงหาคม 2549) : 25-29.

ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์. การเริ่มต้นของธุรกิจโรงแรมไทย. วารสารส่งเสริมการลงทุน 17 (สิงหาคม 2549) : 45-50.

เลขาธิการวุฒิสภา, สำนักงาน. เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. กรุงเทพมหานคร, 2545. (อัดสำเนา)

ศุภลักษณ์ แป้นพัฒน์. ปัญหาความล้ำสมัยของพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ที่เป็นอุปสรรคต่อความเจริญเติบโตต่อการพัฒนาธุรกิจโรงแรม. รายงานการศึกษาอิสระ
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2546. (อัดสำเนา)
อนุพันธ์ กิจพันธ์พานิช. รวมความรู้เกี่ยวกับงานโรงแรม. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เฮอร์เทค จำกัด, 2538.
อภิัญญา เกษตรเยี่ยม. มาตรการกฎหมายเกี่ยวกับกิจการโรงแรม. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
อภิรักษ์ โกสุมา. การพัฒนากฎหมายโรงแรมเพื่อการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2543.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผนวก ก ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 กับ
พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติ โรงแรม พุทธศักราช 2478 -----</p> <p>ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (ตามประกาศประธานสภา ผู้แทนราษฎร ลงวันที่ 20 สิงหาคม พุทธศักราช 2478) อาทิตยทิพอาภา เจ้าพระยายมราช เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน ตราไว้ ณ วันที่ 8 ตุลาคม พุทธศักราช 2478 เป็นปีที่ 2 ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>โดยที่สภาผู้แทนราษฎร ลงมติว่า สมควรให้โรงแรมมี ระเบียบอันดี จึงมีพระบรมราชโองการ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทน ราษฎร ดังต่อไปนี้</p>	<p>พระราชบัญญัติ โรงแรม พ.ศ. 2547 -----</p> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2547 เป็นปีที่ 59 ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ ว่า</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุง กฎหมายว่าด้วยโรงแรม พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติ บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 และ มาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำ ได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย</p>	<p>เพิ่มบทบัญญัติจำกัดสิทธิและ เสรีภาพของบุคคลเพื่อให้เป็นไปตาม มาตรา 29 ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478"</p> <p>มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดสามเดือนนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547"</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา 3 ให้ยกเลิก</p> <p>(1) พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478</p> <p>(2) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2484</p> <p>(3) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2495</p> <p>(4) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503</p> <p>บรรดากฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p>	<p>ขยายวันบังคับใช้เป็นหนึ่งร้อยแปดสิบวันเพื่อให้เวลาแก่หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อม โดยเฉพาะเพื่อให้มีเวลาในการออกกฎกระทรวง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ในการควบคุมมาตรฐานของโรงแรม แต่ละประเภทตามมาตรา 13</p> <p>ยกเลิกกฎหมายโรงแรมเดิม และหากมีกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>“โรงแรม” หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้น เพื่อรับเงินจ้างสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่หรือ ที่พักชั่วคราว</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>มาตรา 26 สถานที่ใดจัดตั้งขึ้น ให้บุคคลพักอาศัยชั่วคราวเพื่อประ โยชน์ในราชการ การกุศลการศึกษา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่น อันข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นสมควร ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจให้ ความยกเว้นหรือผ่อนผันหน้าที่ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ตามควรแก่กรณี แต่ในจังหวัด พระนครและธนบุรี อำนาจเช่นว่านี้ ให้เป็นของอธิบดีกรมตำรวจ</p> <p>มาตรา 25 เคหะสถานใดใช้ เป็นบ้านพัก กล่าวคือใช้เฉพาะ เป็น ที่รับบุคคลที่ประสงค์จะไปพัก อาศัยอยู่ชั่วระยะเวลาอนอย่าง น้อยหนึ่งเดือน โดยผู้มีสิทธิให้ใช้มิ ได้ขายอาหารหรือเครื่องดื่มใด ๆ แก่ ผู้พักเป็นปกติธุระหรือแก่ประชาชน ไม่ถือว่าเป็นโรงแรมตาม ความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“โรงแรม” หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมี วัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้ บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคน เดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมี ค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง</p> <p>(1) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการ โดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่น ของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือ การศึกษา ทั้งนี้ โดยมีใช่เป็นการหา ผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน</p> <p>(2) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พัก อาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นราย เดือนขึ้นไปเท่านั้น</p>	<p>ปรับปรุงนิยาม “โรงแรม” ให้ ชัดเจนและสอดคล้องกับสภาพการ ประกอบธุรกิจในปัจจุบัน โดย กำหนดข้อยกเว้นให้ชัดเจนว่าไม่ รวมถึง</p> <p>(1) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ บริการที่พักชั่วคราว ซึ่งดำเนินการ โดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การ มหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือ เพื่อการกุศล หรือการศึกษา เนื่องจาก สถานที่พักดังกล่าวจัดตั้งขึ้นเพื่อให้ สวัสดิการแก่ข้าราชการหรือพนักงาน ของหน่วยงานของรัฐและไม่ได้ ดำเนินการเพื่อหากำไรในทางธุรกิจ และในกรณีที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ ในการศึกษา สถานที่ดังกล่าวก็อยู่ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยหอพัก อยู่แล้ว</p> <p>(2) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการ เป็นรายเดือนขึ้นไป อาทิเช่น บ้านเช่า หรืออพาร์ทเมนต์ เป็นต้น เนื่องจาก สถานที่พักดังกล่าวจัดตั้งขึ้นเพื่อให้ บริการที่พักโดยมีระยะเวลาในการพัก นานเป็นรายเดือนขึ้นไป ซึ่งมีลักษณะ แตกต่างจากโรงแรมที่เป็นการ ให้บริการที่พักชั่วคราว</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“เจ้าสำนัก” หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุมและจัดการโรงแรม</p> <p>“ผู้พัก” หมายความว่า คนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดซึ่ง เจ้าสำนักจัดให้พักอาศัยในโรงแรม เพื่ออยู่ หรือพักชั่วคราว โดยจะเสีย สิ้นจ้างหรือไม่ก็ตาม</p>	<p>(3) สถานที่พักอื่นใดตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>“ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาต ประกอบธุรกิจโรงแรมตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการโรงแรมตาม พระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ผู้พัก” หมายความว่า คน เดินทางหรือบุคคลอื่นใดที่ใช้บริการ ที่พักชั่วคราวของโรงแรม</p> <p>“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม</p>	<p>(3) สถานที่พักอื่นใดตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เพื่อ มิให้ส่งผลกระทบต่อสถานที่พักบาง ประเภทที่ไม่เหมาะสม จะควบคุม โดยกฎหมาย ซึ่งอาจจะมีการดูแล ในทางปฏิบัติโดยสถาบันอื่นอยู่แล้ว เช่น การพักตามบ้านในท้องถิ่น เป็นต้น</p> <p>คำว่า “เจ้าสำนัก” ตาม ถ้อยคำเดิมนั้น ได้มีคำพิพากษา ศาลฎีกาวางแนวเป็นบรรทัดฐานว่า หมายถึงเจ้าของหรือผู้จัดการ ใน กฎหมายใหม่จึงแยกบุคคลทั้งสอง ออกจากกันให้ชัดเจน โดยกำหนด หน้าที่ความรับผิดชอบไว้ด้วย ให้ สอดคล้องกับความเป็นจริงและ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบังคับ ใช้กฎหมาย ซึ่งจะเป็นการยกระดับ มาตรฐานของโรงแรมยิ่งขึ้น</p> <p>แก้ไขถ้อยคำให้ชัดเจนและมี ข้อความกระชับขึ้น</p> <p>เพิ่มนิยาม “ใบอนุญาต” เพื่อ ใช้ในการเรียกใบอนุญาตประกอบ ธุรกิจโรงแรม</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“นายทะเบียน” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้ง ขึ้นให้มีหน้าที่รับจดทะเบียนและ ควบคุมโรงแรม</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้</p>	<p>“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนาย ทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายทะเบียน แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจาก</p> <p>(1) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้น สัญญาบัตรขึ้นไป หรือ</p> <p>(2) ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ ระดับสามขึ้นไป หรือ</p> <p>(3) ข้าราชการหรือพนักงาน ส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า ว่า คณะกรรมการส่งเสริมและ กำกับธุรกิจโรงแรม</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพิ่มนิยาม “พนักงานเจ้าหน้าที่” โดยกำหนดให้นายทะเบียนแต่งตั้ง จากข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร หรือข้าราชการหรือพนักงานตั้งแต่ ระดับสามขึ้นไป เพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวทางปฏิบัติ โดยเพิ่มทางเลือก ให้แต่งตั้งจากราชการส่วนท้องถิ่น ได้ด้วย</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่ม คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับ ธุรกิจโรงแรมขึ้นในมาตรา 6</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 27 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงวางระเบียบการและกำหนดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา 7 ในการออกใบอนุญาตเปิดโรงแรม ให้เก็บค่าธรรมเนียมตามประเภทของโรงแรมหรือตามลักษณะของห้องพัก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินห้องละหนึ่งร้อยบาท</p>	<p>มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p style="text-align: center;">หมวด 1 คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม</p> <p style="text-align: center;">-----</p> <p>มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม คณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ</p>	<p>เพื่อให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นไปด้วยความรอบคอบและเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันจึงได้เปลี่ยนหลักการจากเดิมที่เคยกำหนดให้นายทะเบียนแต่เพียงผู้เดียวมีหน้าที่รับจดทะเบียนและควบคุมโรงแรม</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม นายกสมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยว ภายในประเทศ นายกสมาคมโรงแรมไทย ผู้แทนสมาคมโรงแรมไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชน ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านโรงแรมหรือด้านการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงการกระจายผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านโรงแรมไปตามประเภทของโรงแรมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 13 เป็นกรรมการ</p> <p>ให้ผู้แทนกรมการปกครองเป็นเลขาธิการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ</p>	<p>มาเป็นการกำหนดให้มีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของส่วนราชการ ผู้แทนภาคเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้กำกับดูแลการประกอบธุรกิจโรงแรม</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา 7 ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในประเภทเดียวกันเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน</p> <p>มาตรา 8 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(1) ตาย</p> <p>(2) ลาออก</p>	<p>กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปีและอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ผลัดเปลี่ยนกันเข้ามาเป็นกรรมการ รวมทั้งกำหนดวิธีการเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ</p> <p>กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ชัดเจนและสอดคล้องกับกฎหมายอื่น</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>(3) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือมีความ ประพฤติเสื่อมเสีย</p> <p>(4) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(5) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำ พิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ</p> <p>มาตรา 9 การประชุม คณะกรรมการต้องมีกรรมการมา ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็น องค์ประชุม</p> <p>ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่ อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ หน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน ในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธาน ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>กำหนดองค์ประชุมและการ วินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม คณะกรรมการเพื่อป้องกันปัญหา ในทางปฏิบัติ</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา 10 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 13</p> <p>(2) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศกำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงดออกใบอนุญาตตามมาตรา 14</p> <p>(3) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(4) เสนอแผนและมาตรการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและการกำกับดูแลธุรกิจโรงแรม</p> <p>(5) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(6) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>มาตรา 11 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้</p>	<p>กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้งหรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรม และการออกประกาศกำหนดเขตงดออกใบอนุญาตและปฏิบัติการอื่น ๆ รวมทั้งพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตคำสั่งพัก หรือเพิกถอนใบอนุญาต หรือคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตของนายทะเบียน ซึ่งตามกฎหมายเดิมกำหนดให้อุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรี</p> <p>ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมายเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของคณะกรรมการ</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ในกรณีที่คณะกรรมการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือ ปฏิบัติการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นใด คณะกรรมการต้องแต่งตั้งผู้แทน องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นนั้นเป็น อนุกรรมการในเรื่องดังกล่าวด้วย เว้นแต่กรณีการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาตาม มาตรา 10 (3) ที่องค์ประกอบ ส่วนท้องถิ่นนั้นมีส่วนได้เสียหรือ ประโยชน์เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว</p> <p>ให้นำความในมาตรา 9 มาใช้ บังคับแก่การประชุมของ คณะอนุกรรมการโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 12 ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา 10 หรือมาตรา 11 ให้ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ มีอำนาจเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หลักฐานหรือ วัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการ พิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร</p>	<p>เพื่อให้คณะกรรมการและ คณะอนุกรรมการได้รับข้อมูล ประกอบการพิจารณาอย่าง ครบถ้วนสมบูรณ์</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>หมวด 2 การประกอบธุรกิจโรงแรม</p> <p>-----</p> <p>มาตรา 13 เพื่อประโยชน์ ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐาน ของโรงแรม ส่งเสริมการประกอบ ธุรกิจโรงแรม และส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อม ความมั่นคง แข็งแรง สุขลักษณะหรือความ ปลอดภัยของโรงแรม รัฐมนตรีโดย คำแนะนำของคณะกรรมการมี อำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด ประเภทของโรงแรม และกำหนด หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ สถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการ ประกอบธุรกิจของโรงแรม ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้าม ประกอบกิจการอื่นใดในโรงแรมด้วย</p> <p>กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก และมาตรฐานการประกอบธุรกิจ ของโรงแรมแต่ละประเภทให้ แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึง ลักษณะของท้องที่ที่โรงแรมตั้งอยู่ หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแล โรงแรมในแต่ละประเภทหรือความ เหมาะสมกับลักษณะของโรงแรม แต่ละประเภท</p>	<p>ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออก กฎกระทรวงกำหนดประเภทและ หลักเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาดและมาตรฐานการ ประกอบธุรกิจโรงแรมให้สอดคล้อง กับลักษณะและสภาพของโรงแรม แต่ละประเภทได้เพื่อให้สามารถ ควบคุมมาตรฐานและการบริการ ของสถานที่พักซึ่งมีลักษณะเป็น โรงแรมได้ครบทุกประเภท เช่น เกสต์เฮ้าส์ รีสอร์ท บังกะโล</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 4 โรงแรมจะเปิดดำเนินการได้ก็แต่เมื่อได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียนโดยถูกต้อง</p> <p>โรงแรมที่เปิดดำเนินการอยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขออนุญาตจดทะเบียนภายในกำหนดสองเดือนนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา 14 ในกรณีที่ทำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือสภาพแวดล้อม รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงดออกใบอนุญาตได้</p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมที่ได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อนวันประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับและจะประกอบธุรกิจโรงแรมที่ได้รับอนุญาตต่อไปเมื่อประกาศดังกล่าวใช้บังคับแล้ว</p> <p>มาตรา 15 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา 16 ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p>	<p>เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตท้องที่ห้ามออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมได้ โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของท้องที่หรือการใช้ประโยชน์ของพื้นที่</p> <p>เปลี่ยนหลักการจากเดิมที่ควบคุมโรงแรมต้องมีใบอนุญาตและจดทะเบียน มาเป็นการควบคุมผู้ประกอบการโรงแรมต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต และผู้จัดการให้ต้องแจ้งแก่นายทะเบียนตามแบบที่กำหนด ทั้งนี้ เพื่อยกระดับมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรมและการจัดการโรงแรม โดยกำหนดคุณสมบัติและหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมเพื่อให้ได้บุคคลที่น่าเชื่อถือซึ่งเดิมไม่เคยมีการ</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>(1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี บริบูรณ์</p> <p>(2) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ใน ราชอาณาจักรไทย</p> <p>(3) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(4) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดย คำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(6) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึง ที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดในความผิด เกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมาย อาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับ ยาเสพติด ความผิดตามกฎหมาย ว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและ ปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการ ค้าประเวณี</p> <p>(7) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูก สั่งพักใช้ใบอนุญาต</p> <p>(8) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดย เหตุอื่นที่มีสาเหตุตาม (6) แต่เวลาได้ ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ถ้า ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น</p>	<p>กำหนดไว้ โดยได้เพิ่มให้ครอบคลุม ถึงกรณีและผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบ ธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลได้กำหนดให้ผู้เป็นหุ้นส่วน ผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของ นิติบุคคลดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามเหมือน กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นบุคคล ธรรมดาด้วย</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 5 คำขออนุญาตเปิดโรงแรมนั้น จะต้องระบุข้อความตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และกรณีจะเป็นอย่างไรก็ตามจะต้องมี</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ชื่อหรือยี่ห้อโรงแรม (2) ประเภทโรงแรม (3) ชื่อสำนักและอาชีพของเจ้าของและเจ้าสำนัก (4) จำนวนห้องให้พักอาศัย (5) ตำบลที่ตั้งโรงแรม <p>ใบอนุญาตจะต้องมีรายการดังกล่าวข้างบนนี้ด้วย</p> <p>ถ้าโรงแรมยังไม่ได้จัดสร้างให้ผู้ขออนุญาตยื่นแผนผังและรายการของโรงแรมที่ประสงค์จะสร้างต่อนายทะเบียน เมื่อนายทะเบียนเห็นเป็นที่พอใจว่าไม่มีสิ่งใดขัดต่อความประสงค์แห่งมาตรา 6 ก็ให้นายทะเบียนอนุมัติให้จัดสร้างขึ้นได้</p>	<p>ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (8)</p> <p>มาตรา 17 ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 15 ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน</p> <p>เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา 15 ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในห้าวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต</p> <p>ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่</p>	<p>ปรับปรุงระบบการยื่นคำขอและการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมให้มีความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมและใบอนุญาตอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น คำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร มาพร้อมกับคำขออนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม โดยยื่นต่อนายทะเบียนโรงแรม และเมื่อได้รับคำร้องดังกล่าว นายทะเบียนจะเป็นผู้ดำเนินการส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้พิจารณาและแจ้งผลการพิจารณามายังนายทะเบียน และกำหนดให้นายทะเบียนต้องมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการพิจารณาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ โรงแรมไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยไม่ชักช้า</p> <p>หากหน่วยงานที่รับผิดชอบ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับ ใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนด ไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้ หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งต่อผู้ขอรับ ใบอนุญาตถึงความไม่ถูกต้องหรือ ความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้ง กำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับ ใบอนุญาตแก้ไข และให้หน่วยงาน ที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียน ทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตาม วรรคสี่ หากผู้ขอรับใบอนุญาต ไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับ ใบอนุญาต</p> <p>ให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาต ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการ ประกอบธุรกิจโรงแรมที่ผู้ขอรับ ใบอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียนตาม วรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้ นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับ กรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่ มิใช่คำขอหรือเพื่อประกอบคำขอรับ ใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่ เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ</p>	

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 6 ให้นายทะเบียน อนุญาตให้เปิดดำเนินกิจการ โรงแรมต่อเมื่อเป็นที่พอใจตาม คำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขว่าความมั่นคง ความ สะอาด ช่องอากาศ และสถานที่ ไม่ขัดกับอนามัย</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p>	<p>โรงแรมด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตาม กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการ ประกอบธุรกิจโรงแรมด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาต ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการ ประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนาย ทะเบียนนั้น หากมีกรณีและผู้ขอรับ ใบอนุญาตต้องปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข หรือต้อง ชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ตามที่ กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p> <p>มาตรา 18 นายทะเบียนจะ ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับ ใบอนุญาตได้ เมื่อเห็นว่าสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก หรือมาตรฐานการประกอบ ธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภท เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 13 ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการ ออกใบอนุญาต หรือไม่ออก ใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับ ใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาจาก หน่วยงานตามมาตรา 17</p>	<p>กำหนดระยะเวลาในการ พิจารณาออกใบอนุญาตเพื่อแก้ไข ปัญหาความล่าช้าของการออก ใบอนุญาต</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 6 ๗๗ ๗๗</p> <p>ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะโรงแรมเดียวและสิ้นอายุในวันที่ 31 ธันวาคมทุกปี</p>	<p>มาตรา 19 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับโรงแรมที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต</p> <p>มาตรา 20 ชื่อโรงแรมต้องเป็นอักษรไทยที่มองเห็นได้ชัดเจน แต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้ายหรือได้ชื่ออักษรไทยด้วยก็ได้ และจะต้อง</p> <p>(1) ไม่ฟ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินีหรือองค์พระราชทายาท</p> <p>(2) ไม่ซ้ำหรือพ้องกับชื่อโรงแรมอื่นที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมนั้น</p> <p>(3) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย</p> <p>มาตรา 21 การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต</p>	<p>แก้ไขอายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมจากเดิมกำหนดให้ใบอนุญาตสิ้นอายุในวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี เป็นกำหนดให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อลดภาระในการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต อย่างไรก็ตามผู้ประกอบธุรกิจต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตลอดเวลาที่ยังประกอบธุรกิจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 44</p> <p>กำหนดหลักเกณฑ์ในการตั้งชื่อโรงแรมให้ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาของนายทะเบียน โดยไม่ต้องนำบทบัญญัติตามกฎหมายอื่นมาปรับใช้</p> <p>กำหนดระยะเวลาและหลักเกณฑ์ในการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการประกอบธุรกิจ</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่า โรงแรมมีลักษณะถูกต้องตามที่ กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา 13 ให้นายทะเบียนต่ออายุ ใบอนุญาตให้ หากมีกรณีที่ไม่ ถูกต้อง ให้นายทะเบียนสั่งให้แก้ไข ให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่ กำหนด เมื่อแก้ไขแล้วให้ต่ออายุ ใบอนุญาตได้ ถ้าหากไม่แก้ไข ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้มี คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้า ประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรม ต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุ ใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุให้ถือว่าได้ ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่ กำหนดและการประกอบธุรกิจ โรงแรมในระหว่างนั้นให้ถือเสมือน ว่าเป็นการดำเนินการของผู้รับ ใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ ต่ออายุใบอนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสีย ค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของ ค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหกสิบวันต้อง ดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่ การขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด</p>	

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 8 การเปลี่ยนชื่อหรือ ยี่ห้อ การย้ายสถานที่ การเพิ่มหรือ ลดจำนวนห้องสำหรับพักแห่ง โรงแรม จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากนายทะเบียน ซึ่งได้ บันทึกการอนุญาตไว้โดยถูกต้องแล้ว</p> <p>๗๗ ๗๗</p>	<p>มาตรา 22 ห้ามมิให้ผู้ ประกอบธุรกิจโรงแรมดำเนินการ ดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจาก นายทะเบียน</p> <p>(1) เปลี่ยนแปลงประเภทของ โรงแรม</p> <p>(2) เพิ่มหรือลดจำนวนห้องพัก ในโรงแรมอันมีผลกระทบต่อ โครงสร้างของโรงแรม</p> <p>(3) เปลี่ยนชื่อโรงแรม</p> <p>การขอและการอนุญาตให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา 23 ในกรณีที่ใบอนุญาต สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบการโรงแรมยื่นคำ ขอรับใบแทนใบอนุญาตจาก นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับ แต่วันที่ได้รับทราบการสูญหายหรือ ถูกทำลายดังกล่าว</p>	<p>เพิ่มกรณีการเปลี่ยนแปลง ประเภทโรงแรมให้ต้องได้รับ อนุญาตจากนายทะเบียนด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับการแบ่ง ประเภทและหลักเกณฑ์มาตรฐาน ของการประกอบธุรกิจโรงแรม</p> <p>กำหนดให้เป็นหน้าที่ของ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมในการยื่น คำขอรับใบแทนใบอนุญาตที่สูญ หายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ภายในสามสิบวัน</p>
<p>มาตรา 9 การเปลี่ยนตัวเจ้าของ ทั้งเจ้าของคนเก่าและคนใหม่จะต้อง แจ้งเป็นหนังสือแก่นายทะเบียน ภายในห้าวันนับแต่วันเปลี่ยน พร้อมด้วยชื่อสำนักและอาชีพของ เจ้าของคนใหม่</p> <p>๗๗ ๗๗</p>	<p>มาตรา 24 การโอนใบอนุญาต ให้แก่บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มี ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจาก นายทะเบียน</p>	<p>กำหนดให้ผู้รับโอนใบอนุญาต ประกอบธุรกิจโรงแรมต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและต้อง ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา 25 ในกรณีผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินธุรกิจโรงแรมต่อไป ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเพื่อขอรับโอนใบอนุญาตภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ</p> <p>ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 ให้นายทะเบียนอนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอ</p> <p>ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเข้าประกอบธุรกิจโรงแรมโดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือน</p>	<p>กำหนดวิธีการโอนใบอนุญาตกรณีผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมถึงแก่ความตาย เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการประกอบธุรกิจ</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 9 ๗๗ ๗๗</p> <p>เมื่อเจ้าของต้องการจะเลิก ดำเนินกิจการโรงแรม ให้แจ้งแก่ นายทะเบียนทราบล่วงหน้าก่อน ห้าวัน</p> <p>๗๗ ๗๗</p>	<p>ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ทั้งนี้ จนกว่า นายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต การขอรับโอนและการ อนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด</p> <p>มาตรา 26 ในกรณีที่ผู้ประกอบการ ธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือ นิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุนับ แต่วันที่มีการเลิกห้างหุ้นส่วน หรือ นิติบุคคลนั้นสิ้นสภาพ</p> <p>มาตรา 27 ผู้ประกอบการธุรกิจ โรงแรมผู้ใดประสงค์จะเลิกกิจการใน ระหว่างอายุใบอนุญาตหรือเมื่อ ใบอนุญาตหมดอายุ จะต้องแจ้งให้ นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า สิบห้าวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและมีคำสั่ง ว่าจะควรอนุญาตให้เลิกได้เมื่อใด ภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างไร ทั้งนี้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ และส่วนได้เสียของผู้พักเป็นสำคัญ</p>	<p>กำหนดให้ใบอนุญาตประกอบ ธุรกิจโรงแรมสิ้นอายุโดยอัตโนมัติ ในวันที่มีการเลิกห้างหุ้นส่วนหรือ นิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมนั้นสิ้นสภาพ เพื่อป้องกัน ความเสียหายที่อาจเกิดแก่ผู้เข้าพัก ในกรณีที่มีการประกอบธุรกิจ โรงแรม ต่อไปขณะที่ห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลนั้นได้เลิกหรือสิ้น สภาพไปแล้ว</p> <p>ขยายระยะเวลาการแจ้งเลิก กิจการล่วงหน้าจากห้าวันเป็นสิบ ห้าวันเพื่อให้นายทะเบียนพิจารณา ว่าจะให้เลิกเมื่อใดและภายใต้ เงื่อนไขและวิธีการอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อผู้พัก</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา 28 ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายเนื่องจากเหตุอัคคีภัยหรือภัยอันตรายร้ายแรงอื่น ๆ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง</p> <p>หากนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า ความเสียหายของโรงแรมดังกล่าวมีสภาพขัดต่อหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 13 ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นว่านั้นให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีที่เห็นว่าจำเป็นอาจมีคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหยุดดำเนินการกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่านายทะเบียนจะเห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมได้ดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นว่านั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 13 แล้ว</p> <p>ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายจนมีสภาพที่ไม่อาจแก้ไขได้ให้ถือว่าใบอนุญาตสำหรับโรงแรมดังกล่าวสิ้นอายุนับแต่วันที่ได้รับความเสียหาย</p>	<p>เพิ่มการคุ้มครองผู้พักโดยให้อำนาจนายทะเบียนในการสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมแก้ไขสภาพของโรงแรมที่ได้รับความเสียหายจากเหตุอัคคีภัยหรือภัยอันตรายร้ายแรงอื่น ๆ หรืออาจสั่งให้หยุดดำเนินการกิจการได้</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 8 ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>การเปลี่ยนตัวเจ้าสำนักจะยกขึ้นมายืนยันแก่เจ้าพนักงานปกครองท้องที่หรือยกขึ้นแก้ตัวสำหรับความผิดของเจ้าสำนัก</p>	<p>มาตรา 29 ให้นำความในมาตรา 27 วรรคสอง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับกรณีใบอนุญาตสิ้นอายุตามมาตรา 26 และมาตรา 28 วรรคสาม และกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการตามมาตรา 28 วรรคสอง โดยอนุโลม</p> <p style="text-align: center;">หมวด 3 การบริหารจัดการโรงแรม -----</p> <p>มาตรา 30 ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมจัดให้มีผู้จัดการคนหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดการโรงแรม</p> <p>ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการในโรงแรมหนึ่ง ๆ จะเป็นบุคคลคนเดียวก็ได้</p>	<p>กำหนดให้นายทะเบียนพิจารณาและมีคำสั่งว่าจะให้เลิกกิจการโรงแรมได้เมื่อใด และภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างไรใด สำหรับกรณีที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมสิ้นอายุเนื่องจากห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมเลิกหรือสิ้นสภาพ หรือโรงแรมได้รับความเสียหายจนมีสภาพที่ไม่อาจแก้ไขได้หรือมีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการสำหรับกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายเนื่องจากอัคคีภัยหรือภัยอันตรายร้ายแรงอื่น ๆ ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้พัก</p> <p>การกำหนดให้โรงแรมหนึ่งต้องมีผู้จัดการหนึ่งคนและผู้จัดการกับผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมจะเป็นบุคคลเดียวกันก็ได้เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินกิจการของโรงแรมขนาดเล็กหรือเกสเฮาส์</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ในอันจะถูกลงโทษไม่ได้ เว้นแต่เจ้าสำนักทั้งคนเก่าและคนใหม่จะได้แจ้งการเปลี่ยนตัวเจ้าสำนักเป็นหนังสือพร้อมด้วยชื่อสำนักและอาชีพของเจ้าสำนักคนใหม่ แม้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงชั่วคราวก็ตาม</p>	<p>มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการ เว้นแต่จะเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 33 ที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด</p> <p>ถ้าผู้แจ้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 33 ให้นายทะเบียนออกใบรับแจ้งตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในวันที่ได้รับแจ้งและให้ผู้แจ้งเริ่มต้นเป็นผู้จัดการได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง</p> <p>ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบในภายหลังว่า ผู้แจ้งได้แจ้งข้อมูลหรือยื่นเอกสารไว้ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งมาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว</p>	<p>กำหนดให้ผู้จัดการต้องได้รับการแต่งตั้งจากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่กำหนด</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา 32 ในกรณีที่ผู้จัดการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกินเจ็ดวัน ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 33 ที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการมอบหมายเป็นผู้จัดการแทนได้ไม่เกินเก้าสิบวัน ในกรณี</p> <p>เช่นว่านี้ให้บุคคลดังกล่าวแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เข้าดำเนินการแทนในกรณีที่ผู้จัดการพ้นจากหน้าที่ ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมแต่งตั้งบุคคลคนหนึ่งเป็นผู้จัดการแทนและให้ผู้จัดการที่ได้รับแต่งตั้งนั้นแจ้งให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา 31 เว้นแต่ในกรณีที่ผู้นั้นได้เคยแจ้งการเป็นผู้จัดการไว้แล้ว ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้จัดการให้นายทะเบียนทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม้อาจแต่งตั้งผู้จัดการได้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้จัดการเดิมพ้นจากหน้าที่ ให้นำความในวรรคหนึ่ง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดการแทนตามวรรคหนึ่งให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้จัดการ</p>	<p>กำหนดวิธีปฏิบัติกรณีที่ผู้จัดการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกิน 7 วัน หรือกรณีที่ผู้จัดการพ้นหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อให้การประกอบธุรกิจมีความต่อเนื่อง</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 23 นายทะเบียนอาจ ปฏิเสธใบอนุญาตได้</p> <p>(1) ถ้าเจ้าสำนักหรือบุคคลใด ๆ ในสำนักโรงแรมป่วยเป็นโรค หรือ เป็นพาหะของโรคใด ๆ ซึ่งอาจติดต่อ ยังผู้อื่นได้ตามความเห็นของ เจ้าพนักงานสาธารณสุข</p> <p>(2) ถ้าเจ้าสำนักถูกปรับสำหรับ ความผิดอันเดียวกันดังบัญญัติไว้ใน มาตรา 12 หรือ 19 ซ้ำเป็นสองครั้ง</p> <p>(3) ถ้าเจ้าสำนักถูกปรับสำหรับ ความผิดใด ๆ ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 12, 19 และ 21 เป็นสามครั้ง</p> <p>(4) ถ้าเจ้าสำนักใดดำเนิน กิจการโรงแรมในลักษณะที่ ใบอนุญาตถูกยึดสองครั้งแล้ว ตาม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(5) ถ้าเจ้าสำนักถูกพิพากษา ลงโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปตามส่วนที่ 3, 5 (หมวดที่ 2,3), 6, 7 (หมวดที่ 1) แห่งกฎหมายลักษณะอาญา</p> <p>(6) ถ้าเจ้าสำนักถูกพิพากษา ลงโทษ โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปตาม ส่วนที่ 9 (เว้นแต่หมวดที่ 7 และ 8) แห่งกฎหมายลักษณะอาญา</p>	<p>มาตรา 33 ผู้จัดการต้องมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี บริบูรณ์</p> <p>(2) เป็นผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือมี ประสบการณ์ตามที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนดหรือมีหนังสือรับรอง ว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาการ บริหารจัดการโรงแรมตามหลักสูตร ที่คณะกรรมการรับรอง</p> <p>(3) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็น โรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(4) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิต ฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือเป็นคน ไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ ความสามารถ</p> <p>(5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดย คำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(6) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึง ที่สุดว่าเป็นผู้กระทำผิดในความผิด เกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมาย อาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับ ยาเสพติด ความผิดตามกฎหมาย ว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและ ปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือ ความผิดตามกฎหมาย</p>	<p>กำหนดคุณสมบัติของผู้จัดการ โรงแรมเพิ่มเติมว่าต้องเป็นผู้ได้รับ วุฒิบัตรหรือมีประสบการณ์ตามที่ คณะกรรมการประกาศหรือมีหนังสือ รับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาการ บริหารจัดการโรงแรมตามหลักสูตร ที่คณะกรรมการรับรอง ทั้งนี้ เพื่อ ยกมาตรฐานการจัดการโรงแรม</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>เมื่อข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นชอบด้วยแล้ว นายทะเบียนมีอำนาจยึดใบอนุญาตได้ไม่เกินสิบห้าวัน แต่ในจังหวัดพระนครและธนบุรีอำนาจเช่นนี้ให้เป็นของอธิบดีกรมตำรวจ</p> <p>๗๗ ๗๗</p>	<p>(7) ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของโรงแรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข</p> <p>(8) ดูแลรักษาสภาพของโรงแรมให้มีความมั่นคงแข็งแรงและระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>(9) ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(10) ดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้พักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใด ๆ ขึ้นในโรงแรม</p> <p>การดำเนินการใดที่ผู้จัดการต้องได้รับอนุมัติจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หากผู้จัดการมีหนังสือขออนุมัติแล้วผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเพิกเฉยหรือไม่ดำเนินการผู้จัดการไม่ต้องรับผิดชอบ</p>	

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 17 ให้เจ้าสำนักจัดทำหนังสือแจ้งรายการประจำวันขึ้นไว้ โดยคัดสำเนารายการซึ่งลงไว้ในวันนี้ในสมุดจดนามผู้พักตามมาตรา 14 และจัดส่งไปให้นายทะเบียนในวันรุ่งขึ้น แล้วให้นายทะเบียนทำใบรับมอบให้ไว้เป็นสำคัญ แต่โรงแรมได้อยู่ห่างไกลที่ว่าการอำเภอ ซึ่งไม่สามารถส่งได้ตามกำหนดดังกล่าวแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการจังหวัดจะพิจารณากำหนดส่งรายการประจำวัน แล้วมีคำสั่งให้เจ้าสำนักทราบ</p> <p>ถ้ารายการซึ่งจะต้องคัดตามความในวรรคก่อนซ้ำกับรายการวันก่อน เจ้าสำนักต้องแจ้งรายการตามมาตรา 17 นี้เพียงแต่บอกว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง</p> <p>หนังสือแจ้งรายการประจำวันซึ่งทำขึ้นตามมาตรา 17 นี้ เจ้าสำนักหรือผู้แทนจะต้องลงนามและรับรอง</p> <p>มาตรา 13 การที่สมุดจดนามผู้พักสูญหาย หรือถูกลักนั้นมิให้ถือเป็นข้อแก้ตัว เว้นแต่จะได้แจ้งแก่นายทะเบียนโดยไม่ชักช้า</p>	<p>มาตรา 36 ผู้จัดการต้องส่งสำเนาทะเบียนผู้พักในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์แล้วให้นายทะเบียนทำใบรับมอบให้ไว้เป็นสำคัญ หากโรงแรมได้อยู่ห่างไกลหรือไม่สามารถส่งได้ตามกำหนดดังกล่าว ให้นายทะเบียนพิจารณา กำหนดระยะเวลาส่งสำเนาดังกล่าวแล้วแจ้งให้ผู้จัดการทราบ</p> <p>มาตรา 37 ในกรณีที่ทะเบียนผู้พักที่เก็บรักษาไว้ในโรงแรมสูญหาย หรือถูกทำลาย ผู้จัดการต้องดำเนินการขอคัดลอกสำเนาทะเบียนผู้พักนั้นจากนายทะเบียนมาเก็บรักษาไว้แทน</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขให้สามารถจัดทำทะเบียนผู้พักในรูปแบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ใช้จึงกำหนดให้ผู้จัดการจัดส่งสำเนาทะเบียนผู้พักไปให้นายทะเบียนได้โดยไม่ต้องใช้วิธีการคัดสำเนา พร้อมทั้งขยายเวลาในการจัดส่งสำเนาทะเบียนผู้พักจากเดิมที่ต้องส่งในวันรุ่งขึ้นเป็นให้ส่งทุกสัปดาห์ ทั้งนี้ เพื่อลดภาระแก่ทางโรงแรม และหากนายทะเบียนต้องการตรวจสอบในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินก็สามารถเข้าตรวจสอบได้ในทะเบียนโรงแรมซึ่งทางโรงแรมต้องจัดทำทุกวันอยู่แล้ว</p> <p>กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการโรงแรมในการขอคัดสำเนาทะเบียนผู้พักจากนายทะเบียน หากทะเบียนผู้พักที่เก็บรักษาไว้ในโรงแรมสูญหายหรือถูกทำลาย</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 22 ถ้าเจ้าสำนัก ฯลฯ ฯลฯ</p> <p>(2) โดยรู้อยู่แล้วยินยอมให้ บุคคลใด ๆ หลบซ่อนหรือมั่วสุมใน เขตโรงแรมกับบุคคลอื่นอย่างน้อย สองคน ในลักษณะอันควรเชื่อได้ว่า จะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง เมื่อข้าหลวงประจำจังหวัด เห็นชอบด้วยแล้ว นายทะเบียนมี อำนาจยึดใบอนุญาตได้ไม่เกินสิบ ห้าวัน แต่ในจังหวัดพระนครและ ธนบุรีอำนาจเช่นนี้ให้เป็นของ อธิบดีกรมตำรวจ</p> <p> ฯลฯ ฯลฯ</p>	<p>มาตรา 38 ผู้จัดการมีหน้าที่ (1) ดูแลไม่ให้เกิดบุคคลใดหลบ ซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมใน ลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความ ไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการ กระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม</p> <p>(2) แจ้งให้พนักงานฝ่าย ปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ ทราบโดยทันที</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า อาจมีหรือได้มีการหลบซ่อนหรือมั่ว สุมหรือการกระทำความผิดอาญา ขึ้นในโรงแรมตาม (1)</p>	<p>กำหนดหน้าที่ของผู้จัดการ แยกจากหน้าที่ที่ต้องทำร่วมกับผู้ ประกอบธุรกิจโรงแรมเพื่อให้ชัดเจน ขึ้น โดยเพิ่มหน้าที่ให้ผู้จัดการต้อง แจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือ เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบในทันที ที่มีเหตุอันควรสงสัยด้วย</p>
<p>มาตรา 21 เจ้าสำนักคนใด ยอมรับผู้พักคนใดซึ่งเห็นชัดว่า ป่วยเป็นโรคเรื้อน หรือโรคติดต่อ อันตราย หรือโรคติดต่อตามความ ในกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ มี ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองร้อยบาท</p>	<p>มาตรา 39 ผู้จัดการอาจ ปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้า พักในโรงแรมได้ในกรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่า บุคคลนั้นจะเข้าไปหลบซ่อน มั่วสุม หรือกระทำการใด อันเป็นความผิด อาญาขึ้นในโรงแรม หรือก่อให้เกิด ความรำคาญแก่ผู้พักอื่นในโรงแรม</p> <p>(2) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคล นั้นไม่สามารถจ่ายค่าห้องพักได้</p> <p>(3) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า บุคคลนั้นเป็นโรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อตามกฎหมายว่าด้วย โรคติดต่อ</p>	<p>กำหนดเป็นหลักการว่า โรงแรมต้องรับบุคคลที่ประสงค์จะ เข้ามาพักในโรงแรม เว้นแต่จะมีเหตุ อันสมควรตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ จึงจะสามารถปฏิเสธการรับบุคคล เข้าพักได้ เพื่อคุ้มครองสิทธิในการ เข้าพักของบุคคลและสอดคล้องกับ ลักษณะของโรงแรมที่จัดตั้งขึ้น เพื่อให้บริการที่พักรับบุคคล ทั่วไป</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 24 ในกรณีที่นาย ทะเบียนมีอำนาจยึดใบอนุญาต ตามความในมาตรา ก่อน ๆ ถ้าเห็น เป็นการสมควรที่จะตักเตือน เจ้าสำนัก นายทะเบียนอาจเรียก เจ้าสำนักมายังสำนักงานเพื่อ รับคำตักเตือนโดยไม่ยึดใบอนุญาต ก็ได้</p>	<p>(4) มีเหตุอันสมควรประการ อื่นตามที่คณะกรรมการประกาศ กำหนด</p> <p>ในกรณีตาม (3) ถ้าผู้จัดการ รับบุคคลนั้นเข้าพักจะต้องแจ้งให้ เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่า ด้วยโรคติดต่อทราบด้วย</p> <p>หมวด 4 การควบคุมและการอุทธรณ์ -----</p> <p>มาตรา 40 เมื่อความปรากฏ ต่อนายทะเบียนว่า ผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมหรือผู้จัดการผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจ สั่งให้ระงับการกระทำนั้นหรือ ดำเนินการแก้ไขได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>(1) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออก ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ คณะกรรมการ นายทะเบียน หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตาม พระราชบัญญัตินี้</p>	<p>กำหนดขั้นตอนและวิธีการ ในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้นาย ทะเบียนต้องมีหนังสือแจ้งให้ ผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติให้ถูกต้องก่อนและ หากบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามจึง จะดำเนินการพักใช้ใบอนุญาต ต่อไป</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการไม่ระงับการกระทำหรือดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือนให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ในกรณีเป็นผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ซึ่งจะต้องไม่เกินสี่ครั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(2) ในกรณีเป็นผู้จัดการ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ปฏิบัติให้ถูกต้องอีกครั้งหนึ่งภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน</p> <p>ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้</p> <p>ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมจัดหาโรงแรมที่มีมาตรฐานใกล้เคียงกันให้แก่ผู้พักหรือกำหนดวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็นสำคัญ</p>	

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา 41 เมื่อความปรากฏต่อ นายทะเบียนว่า ผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมหรือผู้จัดการผู้ใดมีพฤติการณ์ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมี ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 หรือมาตรา 33 แล้วแต่กรณี ยกเว้น ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 (7)</p> <p>(2) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามมาตรา 40 วรรคสอง (1) หรือ เคยได้รับคำเตือนตามมาตรา 40 วรรคสอง (2) มาแล้ว และฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 40 วรรค หนึ่ง วรรคสามหรือวรรคสี่อีก</p> <p>(3) ใช้หรือยินยอมให้ใช้โรงแรม เป็นสถานที่กระทำความผิดเกี่ยวกับ เพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับ ยาเสพติด ความผิดตามกฎหมาย ว่าด้วยการพนัน ความผิดตาม กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการ ป้องกันและปราบปรามการค้าหญิง และเด็ก หรือความผิดตาม กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี</p> <p>ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้ง เป็นผู้จัดการ แล้วแต่กรณี และ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการ ต้องเลิกประกอบธุรกิจโรงแรมหรือ</p>	<p>กำหนดเหตุที่นายทะเบียนมี อำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ ชัดเจนและเหมาะสมกับสถานการณ์ ในปัจจุบันเพื่อเป็นมาตรการป้องกัน มิให้มีการใช้โรงแรมเป็นสถานที่ใน การกระทำความผิด</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>จัดการโรงแรม ทั้งนี้ ในกรณีตาม (2) นายทะเบียนไม่ต้องมีหนังสือเตือนให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา 40 วรรคสองอีก</p> <p>ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการเป็นบุคคลคนเดียวกันและมีพฤติการณ์ตาม (2) หรือ (3) ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทั้งใบอนุญาตและใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ</p> <p>ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลและผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการผู้จัดการ หรือผู้แทนนิติบุคคลมีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมทราบ และแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าว ให้นายทะเบียนดำเนินการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>ให้นำความในมาตรา 40 วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับการเพิกถอนใบอนุญาต โดยอนุโลม</p>	

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 10 ในกรณีที่นาย ทะเบียนปฏิเสธไม่ยอมออก ใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามที่ กำหนดไว้ในมาตรา ก่อน ๆ ให้ อุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีภายในกำหนด 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นที่สุด</p>	<p>มาตรา 42 คำสั่งพักใช้ ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็น ผู้จัดการให้ทำเป็นหนังสือส่งทาง ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการ แล้วแต่กรณี ณ โรงแรมที่บุคคล ดังกล่าวประกอบธุรกิจหรือจัดการ และให้ถือว่าผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมหรือผู้จัดการได้ทราบคำสั่ง นั้นแล้วเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับ แต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือ หลังจากวันนั้น</p> <p>มาตรา 43 ผู้ขอรับใบอนุญาต ซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุ ใบอนุญาต หรือผู้ได้รับแต่งตั้งเป็น ผู้จัดการซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบ รับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือผู้ประกอบ ธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับโอน ใบอนุญาต ซึ่งนายทะเบียนไม่ อนุญาตตามมาตรา 22 มาตรา 24 หรือมาตรา 25 หรือผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาต ให้เลิกกิจการหรือให้เลิกกิจการ ภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างไร ตามมาตรา 27 หรือผู้ประกอบธุรกิจ</p>	<p>กำหนดให้คำสั่งพักใช้และ คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต้องทำ เป็นหนังสือ และส่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับโดยให้ถือว่าผู้ ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการ ได้ทราบคำสั่งแล้วเมื่อครบกำหนด เจ็ดวันนับแต่วันส่ง เพื่อป้องกันมิให้ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือ ผู้จัดการอ้างว่าไม่ทราบคำสั่ง</p> <p>เปลี่ยนระบบการอุทธรณ์จาก เดิมที่ให้ผู้ประกอบการอุทธรณ์ไป ยังรัฐมนตรี ภายในสิบห้าวัน มา เป็นการให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้จัดการและผู้ขอรับโอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ต่อคณะกรรมการได้โดยตรงภายใน สิบห้าวัน และในระหว่างอุทธรณ์ให้ สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้เว้น แต่เป็นการอุทธรณ์ในบางเรื่อง รวมทั้งได้กำหนดระยะเวลาในการ วินิจฉัยของคณะกรรมการไว้ไม่เกิน สี่สิบห้าวัน เพื่อเป็นการคุ้มครอง ประโยชน์ของผู้อุทธรณ์</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>โรงแรมซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 40 หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 41 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำสั่งของนายทะเบียน</p> <p>ให้คณะกรรมการพิจารณา และมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และนายทะเบียน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด</p> <p>ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้จัดการ หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 แล้วแต่กรณีดำเนินกิจการต่อไปได้ เว้นแต่การอุทธรณ์ตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการเพราะมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 (5) หรือ (6) หรือมาตรา 33 (5) หรือ (6) หรือมีพฤติการณ์ตามมาตรา 41 (3) ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน และให้นำ</p>	

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 18 นายทะเบียน เจ้าพนักงานตำรวจตั้งแต่ชั้น นายดาบตำรวจขึ้นไปหรือหัวหน้า สถานีตำรวจ หรือกรรมการอำเภอ มี อำนาจตรวจสอบผู้พักและ ตรวจค้นห้องพักที่ว่างหรือส่วน หนึ่งส่วนใดของโรงแรมที่เปิดไว้ให้</p>	<p>ความในมาตรา 40 วรรคสี่ หรือ มาตรา 32 แล้วแต่กรณี รวมทั้ง บทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้ บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา 44 ผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมต้องชำระค่าธรรมเนียมราย ปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตรา ที่กำหนดในกฎกระทรวงตลอดเวลา ที่ยังประกอบธุรกิจ ถ้ามิได้เสีย ค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และถ้ายังไม่ยินยอมเสียค่าธรรมเนียม โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้น หยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้ เสียค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มครบ จำนวน และให้นำความในมาตรา 40 วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษ ที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>หมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>-----</p> <p>มาตรา 45 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายเป็นหนังสือจากนาย ทะเบียนมีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เข้าไปในโรงแรมในระหว่าง เวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึง พระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบ ใบอนุญาต ทะเบียนผู้พัก</p>	<p>กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้อง ชำระค่าธรรมเนียมรายปีให้แก่รัฐใน การเข้าไปตรวจสอบควบคุมการ ดำเนินการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งหากไม่กำหนด ไว้เป็นรายปีก็จะต้องเก็บ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต (ซึ่งชำระ เมื่อต่ออายุใบอนุญาต 5 ปีต่อครั้ง) สูงขึ้น ทำให้ค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตมีจำนวนเงินสูงมากเป็น ภาระแก่ผู้ประกอบการโดยเฉพาะ ในโรงแรมขนาดกลางลงมา ซึ่ง สอดคล้องกับกฎหมายอื่นทำนอง เดียวกัน เช่น กฎหมายว่าด้วย โรงงาน</p> <p>กำหนดอำนาจหน้าที่ของ พนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปใน โรงแรมเพื่อตรวจสอบการ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ในกรณีที่เป็นการตรวจค้น จะต้องดำเนินการขอหมายค้น ตามที่กำหนดไว้ในประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ใช้ร่วมกัน เช่นห้องโถง เฉลียง ห้อง รับประทานอาหารเป็นต้นได้ทุกเมื่อ การตรวจค้นสถานที่อื่นใด นอกจากที่กล่าวแล้วให้ปฏิบัติตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมายวิธี พิจารณาคriminal</p>	<p>บัตรทะเบียนผู้พัก สภาพและ ลักษณะของโรงแรม หรือตรวจสอบ ห้องพักที่ว่างหรือส่วนหนึ่งส่วนใด ของโรงแรมที่เปิดใช้ร่วมกันหรือ เข้าไปในโรงแรมในเวลาทำการเพื่อ ตรวจสอบจำนวนและประวัติของ พนักงานโรงแรม ทั้งนี้ เพื่อควบคุม ให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบการ ธุรกิจโรงแรม ผู้จัดการ หรือ เจ้าหน้าที่ของโรงแรมมาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือ หลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อ ประกอบการพิจารณา</p> <p>เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการ ตรวจสอบตาม (1) แล้ว ถ้ายัง ดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไป ในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำ การของโรงแรมนั้นก็ได้ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการตรวจสอบใกล้ จะเสร็จสิ้นหรือมีเหตุอันควรสงสัย ว่าหากเนินช้าในการตรวจสอบจะมี การปกปิดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง เอกสารหรือหลักฐานไปจากเดิม</p> <p>มาตรา 46 ในการปฏิบัติ หน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดง บัตรประจำตัวและหนังสือ มอบหมายจากนายทะเบียนแก่ บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง</p>	<p>กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องแสดงบัตรในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้อำนาจ หน้าที่โดยมิชอบ</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>บัตรประจำตัวพนักงาน เจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา 47 ในการปฏิบัติ หน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจ โรงแรม นายทะเบียน และพนักงาน เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตาม ประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>หมวด 6 บทกำหนดโทษ</p> <p>-----</p> <p>ส่วนที่ 1 บททั่วไป</p> <p>-----</p> <p>มาตรา 48 ในกรณีที่ผู้กระทำ ความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการ กระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการกระทำการหรือดเว้น ไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ของ กรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่ง รับผิดชอบในการประกอบธุรกิจ โรงแรมของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้อง รับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ ความผิดนั้น ๆ ด้วย</p>	<p>กำหนดให้นายทะเบียนและ พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญาเพื่อให้ เกิดความชัดเจนในการได้รับความ คุ้มครองตามประมวลกฎหมาย อาญา</p> <p>กำหนดให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลที่รับผิดชอบในการ ประกอบธุรกิจโรงแรมของนิติบุคคล ที่กระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ต้องรับโทษตามที่ บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย หากการกระทำความผิดนั้นเกิดจาก การกระทำหรือดเว้นไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ของตน เพื่อให้บุคคล ดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ ระมัดระวัง</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ส่วนที่ 2 โทษปรับทางปกครอง</p> <p>-----</p> <p>มาตรา 49 ให้นายทะเบียน มีอำนาจลงโทษปรับทางปกครอง ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ในการลงโทษปรับทาง ปกครอง ให้นายทะเบียนคำนึงถึง ความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่ กระทำผิด และในกรณีเห็นสมควร นายทะเบียนอาจมีคำสั่งให้ผู้นั้น ดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง หรือเหมาะสมได้</p> <p>หลักเกณฑ์ในการพิจารณา โทษทางปกครองให้เป็นไปตามที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด และถ้าผู้ ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอม ชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำ บทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทาง ปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธี ปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้ บังคับโดยอนุโลม และในกรณีไม่มี เจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตาม คำสั่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจฟ้อง คดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระ ค่าปรับ ในการนี้ ถ้าศาลปกครอง เห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบ ด้วยกฎหมายก็ให้ศาลปกครองมี อำนาจพิจารณาพิพากษาและ บังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ขายทอดตลาดชำระค่าปรับได้</p>	<p>เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติ นี้มีการแบ่งการลงโทษเป็นสัดส่วน คือโทษปรับทางปกครองและโทษ ทางอาญา จึงกำหนดให้นาย ทะเบียนมีอำนาจในการลงโทษปรับ ทางปกครองได้ โดยรัฐมนตรีเป็น ผู้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการ พิจารณาลงโทษทางปกครองและ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับ ทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วย วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้ กับกรณีผู้ถูกลงโทษปรับทาง ปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับโดย อนุโลม รวมทั้งกำหนดแนวทางใน การฟ้องคดีต่อศาลปกครองด้วย</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 20 เจ้าสำนักคนใดไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา 8 มาตรา 11 มาตรา 14 หรือมาตรา 17 กิติ หรือไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้กิติ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท และถ้าศาลเห็นสมควรอาจสั่งให้ยึดใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งเดือน</p>	<p>มาตรา 50 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 (1) หรือ (2)มาตรา 24 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 30วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p> <p>มาตรา 51 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 22 (3) ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p>	<p>กำหนดให้มีโทษปรับทางปกครองและปรับรายวันสำหรับผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ที่มีความสำคัญ เช่น การเปลี่ยนแปลงประเภทโรงแรม และการโอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน และเพิ่มโทษปรับจากเดิมไม่เกินสองร้อยบาทเป็นไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกวันละสองหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p> <p>กำหนดให้มีโทษปรับทางปกครองสำหรับผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตที่เปลี่ยนชื่อโรงแรมโดยมิได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน และเพิ่มโทษปรับจากเดิมสองร้อยบาทเป็นไม่เกินหนึ่งแสนบาทและปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติไม่ถูกต้องเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 20 เจ้าสำนักคนใดไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา 8 มาตรา 11 มาตรา 14 หรือมาตรา 17 ก็ดี หรือไม่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท และถ้าศาลเห็นสมควรอาจสั่งให้ยึดใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งเดือน</p>	<p>มาตรา 52 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 มาตรา 27 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 28 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา 53 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 27 วรรคสอง มาตรา 28 วรรคสอง มาตรา 40 วรรคสี่ หรือมาตรา 44 ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองแสนบาทและปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p> <p>มาตรา 54 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 25 หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้จัดการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 32 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท</p>	<p>กำหนดให้มีโทษปรับทางปกครองสำหรับผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับใบอนุญาตที่ไม่ขอรับใบอนุญาต หรือเลิกกิจการโดยไม่แจ้งให้นายทะเบียนทราบในเวลาที่กำหนดหรือไม่แจ้งความเสียหายอันเกิดจากอัคคีภัยหรือภัยอันตรายร้ายแรงอื่นให้นายทะเบียนทราบ</p> <p>กำหนดโทษปรับทางปกครองสำหรับผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับใบอนุญาตที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนในการคุ้มครองผู้พักหรือไม่หยุดดำเนินการ เพื่อให้มาตรการตามที่กำหนดไว้มีประสิทธิภาพ</p> <p>กำหนดโทษปรับทางปกครองสำหรับบุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนผู้จัดการโดยไม่แจ้งให้นายทะเบียนทราบ</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา 55 ผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรม ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม มาตรา 25 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับ มอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ ตามมาตรา 32 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 34 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง ตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพัน บาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ ถูกต้อง</p> <p>มาตรา 56 ผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรม ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม มาตรา 25 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับ มอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ ตามมาตรา 32 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 34 (10) มาตรา 35 วรรค หนึ่งหรือวรรคสี่ มาตรา 36 มาตรา 37 หรือมาตรา 38 ต้องระวางโทษ ปรับทางปกครองตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท</p>	<p>กำหนดโทษปรับทางปกครอง สำหรับผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่ไม่จัด ให้มีป้ายชื่อ เอกสาร หรือแผนผัง ตามที่กำหนด และได้เพิ่มโทษปรับ จากเดิมไม่เกินสองร้อยบาทเป็น ตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท และปรับรายวันวันละไม่เกินหนึ่ง พันบาทเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจในปัจจุบัน</p> <p>กำหนดโทษปรับทางปกครอง สำหรับผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่ไม่ ดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับ ผู้พักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใด ๆ ขึ้นในโรงแรม และไม่จัดให้มีการบันทึกรายการ ต่าง ๆ ลงในบัตรทะเบียนและ ทะเบียนผู้พักหรือไม่เก็บรักษาบัตร ทะเบียนและทะเบียนผู้พักไว้เป็น เวลาอย่างน้อยหนึ่งปี รวมทั้งไม่ จัดส่งสำเนาทะเบียนผู้พักให้นาย ทะเบียนทุกสัปดาห์ ไม่ขอคัดลอก ทะเบียนผู้พักที่สูญหาย หรือปล่อย ให้มีการหลบซ่อนหรือมั่วสุมใน โรงแรมหรือไม่แจ้งให้พนักงานฝ่าย ปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ ทราบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัย ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัย ของผู้พักและป้องกันและปราบปราม อาชญากรรม</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 21 เจ้าสำนักคนใด ยอมรับผู้พักคนใดซึ่งเห็นชัดว่าป วยเป็นโรคเรื้อน หรือโรคติดต่ออัน ตราย หรือโรคติดต่อตามความใน กฎหมาย ว่าด้วยโรคติดต่อ มี ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองร้อยบาท</p>	<p>มาตรา 57 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่ง ได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็น ผู้จัดการตามมาตรา 32 ผู้ใดไม่ ปฏิบัติตามมาตรา 35 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่ เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา 58 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่ง ได้มอบหมายหรือแต่งตั้งเป็น ผู้จัดการตามมาตรา 32 ผู้ใดปฏิเสธ ไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักใน โรงแรมโดยไม่มีเหตุตามมาตรา 39 ต้องระวางโทษปรับทางปกครอง ตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท</p>	<p>กำหนดโทษปรับทางปกครอง สำหรับผู้จัดการและผู้ได้รับ มอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ ที่ไม่จัดให้มีการบันทึกรายการ เกี่ยวกับผู้พักลงในบัตรทะเบียนผู้ พักและทะเบียนผู้พักให้ครบถ้วน ทั้งนี้ เพื่อให้มาตรการในการ ตรวจสอบผู้พักและการป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรมที่วางไว้มี ประสิทธิภาพ</p> <p>เนื่องจากได้กำหนดไว้เป็น หลักว่าผู้จัดการต้องรับบุคคลที่ ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรม เว้นแต่ มีเหตุตามที่กำหนดในมาตรา 39 ดังนั้น จึงได้กำหนดโทษปรับทาง ปกครองสำหรับผู้จัดการหรือผู้ได้รับ มอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ ที่ปฏิเสธการเข้าพักโดยไม่มีเหตุ ตามมาตรา 39 โดยเพิ่มโทษปรับ จากไม่เกินสองร้อยบาทเป็นห้าพัน บาทถึงสองหมื่นบาท เพื่อให้ สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 19 ผู้ใดเปิดโรงแรมขึ้นโดยมิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 4 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท</p> <p>ผู้ใดดำเนินกิจการในฐานะเป็นเจ้าของสำนักแห่งโรงแรมที่กล่าวแล้วหรือโรงแรมซึ่งถูกยึดหรือเพิกถอนใบอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p> <p>เจ้าสำนักคนใด ซึ่งเคยถูกปรับสำหรับความผิดตามที่กล่าวไว้ในวรรคก่อนยังคงรับผู้พักคนใดไว้ในโรงแรมนั้นต่อไป หรือรับผู้พักใหม่อีก มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา 15 ผู้พักคนใดจุดหรือแจ้งให้เจ้าสำนักจุดลงในสมุดจุดนามผู้พักซึ่งข้อความอย่างใด ๆ ที่รู้ว่าเป็นความเท็จก็ดี หรือข้อความที่จุดหรือแจ้งนั้นอาจจะทำให้ผู้อื่นหรือสาธารณชนเสียหายก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท</p>	<p>ส่วนที่ 3 โทษอาญา</p> <p>-----</p> <p>มาตรา 59 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 15 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่</p> <p>มาตรา 60 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 31 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>กำหนดให้มีโทษจำคุกสำหรับผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมที่ไม่มีใบอนุญาต และเพิ่มอัตราโทษปรับจากสองพันบาทเป็นสองหมื่นบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ และสอดคล้องกับการประกอบธุรกิจอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เช่น สถานพยาบาล หอพัก หรือโรงงาน เป็นต้น</p> <p>กำหนดโทษจำคุกและโทษปรับสำหรับผู้จัดการที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม และได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่กำหนด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา 16 เจ้าสำนักคนใด โดยรู้อยู่แล้ว และในลักษณะอัน จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ สาธารณชน หรือผู้พัก จดลงในสมุด จดนามผู้พักซึ่งรายการใด ๆ อันไม่ ถูกต้องตรงกันกับข้อความซึ่งผู้พัก ได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งไว้จริง มี ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองร้อยบาท</p>	<p>มาตรา 61 ผู้ใดแจ้งรายการ เท็จลงในบัตรทะเบียนผู้พักหรือ ทะเบียนผู้พัก หรือขีดขวางหรือไม่ อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา 45 ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>กำหนดโทษจำคุกและโทษ ปรับสำหรับผู้แจ้งรายการเท็จ ลงในบัตรทะเบียนผู้พักหรือ ทะเบียนผู้พัก เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรการในการตรวจสอบผู้พักและ การป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมที่กำหนดไว้ในมาตรา 35 และกำหนดโทษจำคุกและโทษ ปรับสำหรับผู้ขีดขวางหรือ ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ โดยเพิ่มอัตราโทษปรับ จากเดิมไม่เกินสองร้อยบาทเป็น ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท เพื่อให้ สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจที่ เปลี่ยนแปลงไป</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>บทเฉพาะกาล</p> <p>-----</p> <p>มาตรา 62 ใบอนุญาตให้เปิดดำเนินกิจการโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้จนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต</p> <p>มาตรา 63 ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรมโดยไม่ได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 13 ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้นายทะเบียนรับคำขอดังกล่าวเพื่อดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ยื่นประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน</p> <p>ในกรณีที่กฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 13 กำหนดให้โรงแรมต้องมีสถานที่จอดรถเพียงพอสอดคล้องกับจำนวนห้องพัก หรือกำหนดมิให้โรงแรมตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ใดก็ตาม ในกรณีนี้มีให้นำหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้บังคับกับโรงแรมตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>กำหนดมาตรการรองรับใบอนุญาตให้เปิดดำเนินกิจการโรงแรมตามพระราชบัญญัติเก่าให้ยังคงใช้ได้จนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการประกอบธุรกิจ</p> <p>กำหนดมาตรการรองรับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่เข้าลักษณะการประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งยังไม่มีใบอนุญาต เช่น เกสต์เฮาส์ต้องมาทำการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมโดยต้องมายื่นคำขออนุญาตภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงมีใ้มาตามมาตรา 13 ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้ประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการประกอบธุรกิจ และกำหนดวิธีดำเนินการสำหรับผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมที่ได้รับการไม่อนุญาตไว้เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้พักด้วย</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต้องเลิกประกอบธุรกิจโรงแรมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต ในกรณีดังกล่าว นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดหาโรงแรมที่มีมาตรฐานใกล้เคียงให้แก่ผู้พักหรือกำหนดวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็นสำคัญ</p> <p>ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคสาม ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 53</p> <p>มาตรา 64 ผู้ใดควบคุมและจัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 หรือจัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้อยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นผู้จัดการต่อไป ให้แจ้งต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้แจ้งแล้วให้เป็นผู้จัดการต่อไปได้จนกว่าจะถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ ในกรณีนี้มีให้นำมาตรา 33 (2) มาใช้บังคับ</p>	<p>กำหนดมาตรการรองรับสำหรับผู้จัดการโรงแรมหรือผู้จัดการเกสต์เฮาส์อยู่แล้วก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและประสงค์จะเป็นผู้จัดการต่อไป โดยกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใบอนุญาตจัดการโรงแรมต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้เป็นผู้จัดการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา 65 คำขออนุญาตเปิดดำเนินกิจการโรงแรมที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของกิจการโรงแรมตามวรรคหนึ่งมีข้อแตกต่างไปจากการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้คำขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นอันตกไป</p> <p>มาตรา 66 บรรดาบทกฎหมาย คำสั่งหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมาย คำสั่งหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>กำหนดมาตรการรองรับสำหรับคำขออนุญาตที่ยื่นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียนและการอนุญาตตามพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ให้เป็นคำขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>เพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดจากช่องว่างของกฎหมายในช่วงที่มีการเปลี่ยนไปใช้พระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี</p> <p>อัตราค่าธรรมเนียม</p> <p>-----</p> <p>1. ใบอนุญาต ฉบับละ 50,000 บาท</p> <p>2. ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ 200 บาท</p> <p>3. การต่ออายุใบอนุญาตครั้ง ละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตประเภทนั้นๆ แต่ละฉบับ</p> <p>4. ค่าธรรมเนียมประกอบ ธุรกิจโรงแรม ปีละ 80 บาทต่อห้อง โดยให้คิดค่าธรรมเนียมตาม จำนวนห้องพักของโรงแรม</p> <p>ในการออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนด อัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึง ขนาด ลักษณะหรือ ประเภทของโรงแรมก็ได้</p>	

พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478	พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547	เหตุผล ในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงแรมพุทธศักราช 2478 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานและบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งสภาพเศรษฐกิจและการประกอบธุรกิจโรงแรมได้พัฒนาและขยายตัวมากขึ้น ดังนั้น เพื่อส่งเสริมและยกมาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรมและกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจให้เหมาะสมกับสภาพของการประกอบธุรกิจโรงแรมแต่ละประเภท จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้</p>	

ภาคผนวก ข

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวง กำหนดประเภทโรงแรม
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ.

หลักการ

กำหนดประเภทโรงแรม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของโรงแรม
แต่ละประเภท

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้รัฐมนตรี
โดยคำแนะนำของคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท
โรงแรม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐาน
การประกอบธุรกิจของโรงแรม ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในโรงแรมด้วย
เพื่อประโยชน์ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานของโรงแรม ความมั่นคงแข็งแรง สุขลักษณะและ
ความปลอดภัยของโรงแรม ส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรม และส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

“ร่าง”

กฎกระทรวง

กำหนดประเภทของโรงแรม และหลักเกณฑ์เงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจโรงแรม

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

ประเภทโรงแรม

ข้อ ๑ ให้แบ่งโรงแรมออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

- (๑) โรงแรมประเภท ๑ หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการเฉพาะห้องพัก
- (๒) โรงแรมประเภท ๒ หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการห้องพักและห้องอาหาร หรือสถานที่สำหรับบริการอาหาร หรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร
- (๓) โรงแรมประเภท ๓ หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการห้องพัก ห้องอาหารหรือสถานที่สำหรับบริการอาหาร หรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร และสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือห้องประชุม สัมมนา
- (๔) โรงแรมประเภท ๔ หมายความว่า โรงแรมที่ให้บริการห้องพัก ห้องอาหารหรือสถานที่สำหรับบริการอาหาร หรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ และห้องประชุม สัมมนา

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป

ข้อ ๒ กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้งของโรงแรม ดังนี้

- (๑) ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและอนามัยของผู้เข้าพัก มีการคมนาคมสะดวก ปลอดภัย
- (๒) เส้นทางเข้า - ออกโรงแรมต้องไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านการจราจร
- (๓) ในกรณีที่ใช้พื้นที่ประกอบธุรกิจโรงแรมในอาคารเดียวกันกับการประกอบกิจการอื่น ต้องแบ่งสถานที่ให้ชัดเจนและกิจการอื่นนั้นต้องไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของธุรกิจโรงแรม
- (๔) ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี หรือขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น

ข้อ ๓ โรงแรมต้องจัดให้มีการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เข้าพัก ไม่น้อยกว่าที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ลงทะเบียนผู้เข้าพัก

(๒) จัดให้มีโทรศัพท์หรือระบบการติดต่อสื่อสารได้ทั้งภายในและภายนอกโรงแรมหรือ จะจัดให้มีเฉพาะภายนอกห้องพัก แต่ต้องมีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการแก่ผู้เข้าพัก

(๓) การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและการส่งต่อผู้ป่วยไปยังสถานรักษาพยาบาลใกล้เคียง

(๔) มีระบบรักษาความปลอดภัยอย่างทั่วถึงตลอด ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๔ อาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรมต้องมีความมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย สะอาด มีการจัดแสงสว่าง การบำบัดน้ำเสียและระบบการระบายอากาศที่ถูกต้องลักษณะ

ข้อ ๕ ห้องพักต้องไม่มีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมและลักษณะเหมือน หรือคล้าย หรือมุ่งหมายให้เหมือนหรือคล้ายกับศาสนสถาน หรือสถานที่อันเป็นที่เคารพในทางศาสนา

ข้อ ๖ ให้มีหมายเลขประจำห้องพักกำกับไว้ทุกห้องเป็นตัวเลขอารบิก โดยให้แสดงไว้บริเวณด้านหน้าห้องพักที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน และมีให้ซ้ำกันสำหรับโรงแรมหนึ่ง

ประตูห้องพักให้มีช่อง หรือวิธีการอื่นที่สามารถมองจากภายในสู่ภายนอกห้องพักได้ และมีกลอนหรืออุปกรณ์อื่นที่สามารถล็อกจากภายในห้องพักทุกห้อง

ข้อ ๗ เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้เข้าพัก ห้ามมิให้มีสถานที่จอดรถ ในลักษณะมิดชิด อันอาจจะก่อให้เกิดอาชญากรรมได้

ข้อ ๘ อาคารโรงแรมที่มีลักษณะห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด ที่มีความสูงไม่เกินสองชั้น ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือตามชนิดและขนาดที่เหมาะสมกับสภาพของอาคารและวัสดุภายใน จำนวนคูหาละ ๑ เครื่อง

อาคารโรงแรมอื่นนอกจากอาคารตามวรรคหนึ่ง ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือ ในแต่ละชั้นจำนวน ๑ เครื่อง ต่อพื้นที่อาคารไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ทุกระยะไม่เกิน ๔๕ เมตร แต่ไม่น้อยกว่าชั้นละ ๑ เครื่อง

การติดตั้งเครื่องดับเพลิงตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องติดตั้งให้ส่วนบนสุดของตัวเครื่อง สูงจากระดับพื้นอาคารไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร ในที่มองเห็นสามารถอ่านคำแนะนำการใช้ได้ และสามารถนำไปใช้งานได้โดยสะดวก และต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๙ อาคารโรงแรมลักษณะห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด ที่มีความสูงไม่เกินสองชั้น ต้องมีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ติดตั้งอยู่ในอาคารอย่างน้อย ๑ เครื่อง ทุกคูหา

อาคารโรงแรมตามวรรคหนึ่งที่มีความสูงเกินสองชั้น ต้องมีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ติดตั้งอยู่ภายในอาคารอย่างน้อย ๑ เครื่อง ทุกชั้นและทุกคูหา

ข้อ ๑๐ อาคารอื่นนอกจากอาคารตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องมีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ทุกชั้นด้วย

ข้อ ๑๑ ทางหนีไฟหรือบันไดหนีไฟในโรงแรมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๑๒ ภายในอาคารโรงแรมที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในอาคารหลังเดียวกันเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องจัดให้มีระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับกรณีฉุกเฉิน เช่น แบตเตอรี่หรือเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นต้น แยกเป็นอิสระจากระบบที่ใช้อยู่ตามปกติ และสามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติเมื่อระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าปกติหยุดทำงาน

แหล่งจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับกรณีฉุกเฉินดังกล่าว ต้องสามารถจ่ายพลังงานไฟฟ้าได้เพียงพอเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ชั่วโมง สำหรับเครื่องหมายแสดงทางออกฉุกเฉิน ทางเดิน ห้องโถง บันได บันไดหนีไฟ และระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้

ข้อ ๑๓ บ่อเกรอะ บ่อซึม ของส้วมต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ คู คลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร เว้นแต่ส้วมที่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และมีขนาดที่เหมาะสม

หมวด ๓

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเฉพาะ

ข้อ ๑๔ โรงแรมประเภท ๑ และประเภท ๒ มีข้อกำหนดและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ห้องพักทุกห้องต้องมีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า ๘ ตารางเมตร ไม่รวมห้องน้ำห้องส้วมและระเบียงห้องพัก

(๒) ช่องทางเดินภายในอาคารต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมที่ถูกต้องสุขลักษณะอย่างเพียงพอ

(๔) ห้องน้ำและห้องส้วมในสถานที่ให้บริการสาธารณะต้องจัดแยกส่วนสำหรับชายและหญิง

ข้อ ๑๕ โรงแรมประเภท ๓ และประเภท ๔ มีข้อกำหนดและเงื่อนไข ดังนี้

- (๑) ห้องพักทุกห้องต้องมีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า ๑๔ ตารางเมตร ไม่รวมห้องน้ำห้องส้วม และระเบียงห้องพัก
- (๒) ช่องทางเดินภายในอาคารต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร
- (๓) ต้องจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมในห้องพักทุกห้อง
- (๔) ห้องน้ำและห้องส้วมในส่วนที่ให้บริการสาธารณะต้องจัดแยกส่วนสำหรับชายและหญิง
- (๕) กรณีมีห้องพักไม่เกิน ๓๐ ห้อง ห้ามมิให้มีสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ความใน (๕) มิให้นำมาใช้บังคับกับโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถาน บริการ และสถานบริการตามมาตรา ๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙

ข้อ ๑๖ โรงแรมประเภท ๒ ประเภท ๓ และประเภท ๔ ที่มีห้องอาหารหรือสถานที่สำหรับ บริการอาหาร หรือสถานที่สำหรับประกอบอาหาร ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๗ ความในข้อ ๑๔ (๑) (๒) และ (๔) มิให้นำมาใช้บังคับกับโรงแรมประเภท ๑ หรือ โรงแรมประเภท ๒ ที่ประกอบธุรกิจโรงแรมโดยมิได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๑๘ ความในข้อ ๑๕ (๕) มิให้นำมาใช้บังคับกับโรงแรมประเภท ๓ หรือ โรงแรม ประเภท ๔ ที่ประกอบธุรกิจโรงแรมโดยได้รับอนุญาตหรือมิได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย"

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายอนุพงษ์ สุขสมนิตย์ เกิดเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2513 ณ กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา 2536 เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2546

ประวัติการทำงาน

เริ่มรับราชการในตำแหน่ง ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง 3) กิ่งอำเภอขำนิ จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อปี พ.ศ.2539 และปัจจุบันดำรงตำแหน่ง นิติกร 7ว สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง